

begået grov vold, voldtægt, narkokriminalitet og anden belastende kriminalitet.

Har man slet ikke dårlig samvittighed ved at give denne liste dansk indfødsret, spurgte jeg venstrefløjen. De så afvisende på mig. Overhovedet ikke, svarede de, de dømte har jo udstået deres straf, og hr. Kamal Qureshi fra SF tilføjede, at man skulle snarere have dårlig samvittighed ved at nægte indfødsret til enkelte, der ville have fysisk og psykisk fordel af at få dansk indfødsret.

Her har man efter min mening sagen. Der er slet ingen samvittighed i denne venstrefløj, for den gør bevidst begrebet samvittighed til en hele verden og al menneskeheden omfattende størrelse, hvorfor samvittighed i dette globale perspektiv er ganske ophævet.

Kl. 14.50

Nej, samvittighed er et etisk forhold til det konkrete, det begrænsede, din næste, dit folk. En ubegrænset samvittighed er en selvmodsigtelse, det vil sige, det er en ophævelse af al samvittighed. Kun dér, hvor du er bundet og forpligtet, har du samvittighed, ellers erstatter frasen pligten. Med Søren Kierkegaards ord, der er som talt til i dag:

»Når følelsen bliver fantastisk, da forflygtiges selvet blot mere og mere. Det bliver til sidst en abstrakt følsomhed, der umenneskeligt ikke tilhører noget menneske, men umenneskeligt, så at sige følsomt, parteciperer i et eller andet abstractos skæbne, f.eks. menneskeheden in abstracto.«

Ja, at have et abstrakt forhold til en abstrakt menneskehed, sådan som venstrefløjen har det, det er et andet ord for samvittighedsløshed. Og det er denne samvittighedsløshed, vi møder i denne lov. Ingen bundethed til det danske folk, det, man er lovgiver for. Intet ansvar og derfor ingen samvittighed over for, hvordan dette danske folks hjem behandles, det, man nu åbner på vid gab for fremmede, men frelste fraser og from sentimentalitet om menneskeheden in abstracto.

Sådan kører denne sørgelige og oprørende tildeling af 6.163 statsborgerskaber til for alt for manges vedkommende vildt fremmede. Heriblandt 129 forhenværende kriminelle. Sådan svigter vi, Folketinget, i vore øjne vores grundlovgivende opgave. Sådan hersker herinde samvittighedsløshed.

Vi i Dansk Folkeparti stemmer naturligvis imod, og jeg håber meget, at der snart kommer en afgørende ændring af denne praksis på dette for det danske folk livsvigtige område.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Jeg må sige til hr. Søren Krarup, at det er et mindre brud på Folketingets forretningsorden, at man citerer latin uden at oversætte det. Men det er et alvorligt brud på Folketingets forretningsorden, at man refererer fra udvalgs møder, og det vil vi ikke have en anden gang; det er helt utilstedeligt.

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Jeg må indrømme, at man står jo lidt dårligt, når man som politiker fra denne talerstol overholder den forretningsorden, som hr. Søren Krarup selv har været med til at vedtage, og man er oppe mod en modstander, som overhovedet ikke respekterer de spilleregler, som vedkommende selv har været med til at vedtage. Det må jeg sige, det er lidt svært at slås på de urimelige vilkår. Men sådan er det nu engang. Jeg kan forstå, at det er bare den måde, hr. Søren Krarup har valgt at gøre det her på.

Men vi må jo så lige anføre, at det lovforslag, der foreligger, er regeringens lovforslag. Er det korrekt, eller er det ikke korrekt? Jeg synes lige, at man skal sørge for at sigte rigtigt, inden man skyder, i forhold til det, som hr. Søren Krarup gør, hvor han skyder med spredde hagl og rammer til højre og venstre og bare kalder byttet for venstrefløjen.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Hr. Lars Kramer Mikkelsen, hvis det er for en kort bemærkning, og så hr. Søren Krarup.

(Kort bemærkning).

Lars Kramer Mikkelsen (S):

Man kan selvfølgelig have sine tvivl om, hvorvidt kommentaren egentlig er til hr. Søren Krarup eller den er til den danske befolkning, der må undre sig over at høre sådan en tale fra Folketingets talerstol på det her område.

Det er egentlig heller ikke, fordi jeg har særlig lyst til at kommentere det, og det er egentlig heller ikke, fordi jeg har fornemmelsen af, at de argumenter, der vil komme fra talerstolen, er nogle, som vil gøre indtryk. For jeg har den opfattelse, at hr. Søren Krarup normalt er fuldstændig argumentresistent, når vi forsøger at forklare, hvad vores holdning på de her områder er.

Men jeg vil da godt sige: Er det rigtigt, at vi i Socialdemokratiet mener, at folk ikke skal straffes to gange for den samme forbrydelse? Hvis man har udstået sin straf, og man har fået en så-